

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. C.**
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15. 1. 2020, č. j. MSK 172244/2019, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 20. 3. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. MSK 172244/2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice ze dne 25. 7. 2019, č. j. 62279/2019/SvMa. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze dvou přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jichž se měl dopustit jako provozovatel vozidla tov. zn. BMW X6, RZ X, kdy nezajistil při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci dodržování povinností řidiče a pravidel silničního provozu, neboť
 - i. dne 12. 8. 2018 ve 21:11 hodin řídila nezjištěná osoba výše uvedené motorové vozidlo v obci Kopřivnice na ul. Záhumenní u domu č. p. 1 ve směru jízdy na obec Štramberk nedovolenou rychlostí, přičemž jí byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 57 km/h;
 - ii. dne 12. 8. 2018 ve 21:44 hodin řídila nezjištěná osoba výše uvedené motorové vozidlo v obci Kopřivnice na ul. Záhumenní u domu č. p. 1 ve směru jízdy od obce Štramberk nedovolenou rychlostí, přičemž jí byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 59 km/h.

Nezjištěný řidič se měl v obou případech dopustit jednání vykazujícího znaky přestupku dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 700 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě předně namítl, že nebylo dostatečně prokázáno, že v předmětném úseku bylo omezení rychlosti na 50 km/h. Žalobce naopak v řízení tvrdil, že v daném úseku komunikace je dovoleno jet rychlostí 60 km/h na základě dopravní značky B20a a navrhoval důkaz ohledáním místa. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 74/2018-38 ze dne 9. 10. 2019, který přistoupil na námitku, že je třeba důkazně ověřit dovolenou rychlost v celém úseku obce, neboť místní úpravou může být zvýšena.
3. Žalobce dále namítal, že správní orgán nemel vůbec vést přestupkové řízení, neboť k výzvě správního orgánu žalobce uhradil určenou částku; správní orgán sice vyhodnotil tuto platbu jako opožděnou, nicméně zpoždění bylo minimální a výzva k úhradě byla vadná, neboť neosahovala datum splatnosti. Žalobce nepochybně, že ve výzvě byla lhůta k úhradě, ale nebylo tam uvedeno datum splatnosti, jak požaduje ustanovení § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu.
4. Dále žalobce namítal, že určená částka byla stanovená v příliš vysoké výši s ohledem na závažnost protiprávního jednání; v obou případech byla částka (ve výši 500 Kč) uložena na horní hranici uvedené v metodickém pokynu MDČR.
5. Závěrem žalobce namítl absenci materiálního znaku přestupku. Rychlost byla překročena vozidlem BMW X6, jehož brzdná dráha je o třetinu kratší při rychlosti 57 km/h, než je brzdná dráha běžné Škody Octavie (kterou má za mediánové vozidlo) při brždění z rychlosti 50 km/h. Žalovaný uvedl, že rychlost zastavení závisí též na reakční době řidiče

a stavu konkrétního vozidla; žalobce k tomu namítl, že stran reakční doby řidiče či technického stavu vozidla nebylo zjištěno ničeho abnormálního. Poukázal na to, že vozovka byla suchá, a přitom rychlostní limit 50 km/h platí i v případě mokré či zasněžené vozovky.

6. K žalobě pak žalobce připojil nesouhlas žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním svých osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 10. 6. 2020 uvedl, že zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce nedostatečně prokázaného omezení rychlosti žalovaný poukázal na nekonkrétnost uvedené námítky a její šablonovité uplatňování zástupcem žalobce v různých řízeních; z opatrnosti pak navrhl provést důkaz vyjádřením Městského úřadu Kopřivnice, z něž vyplývá, že na daném místě byla v rozhodné době nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Pokud se týče data splatnosti, toto bylo jednoznačně určeno formulací „do 15 dnů ode dne doručení této výzvy“. Pokud se týče namítané neadekvátní výše určené částky, pak tato námitka je řízení o přestupku provozovatele vozidla zcela irelevantní; navíc byla určena v polovině zákonného rozmezí. K námitce absence materiálního znaku přestupku žalovaný uvedl, že přestupky představují protiprávní jednání nejnižší společenské škodlivosti, a tak formální znaky přestupku naplňují v zásadě vždy i materiální znak přestupku, ledaže jsou zde výjimečné okolnosti, které však v projednávané věci shledány nebyly.
8. Dne 22. 3. 2021 proběhlo u krajského soudu ústní jednání. Strana žalující se jej nezúčastnila. U jednání bylo přečteno k důkazu sdělení Městského úřadu Kopřivnice č. j. 45666/2020/Kvito ze dne 9. 6. 2020. Žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku.

IV. Posouzení věci soudem

9. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Městská policie Kopřivnice oznámila dne 13. 8. 2018 Městskému úřadu Kopřivnice podezření ze spáchání přestupků, kdy silničním rychloměrem RAMER10 T, v. č. 17/0338 bylo zjištěno, že dne 12. 8. 2018 vozidlo r. z. X v Kopřivnici na ul. Záhumenní 1 ve 21:11 hod. ve směru z Kopřivnice do Štramberka jelo rychlostí 57 km/h a ve 21:44 hod. ve směru od Štramberka do Kopřivnice jelo rychlostí 59 km/h, ačkoli je v daném místě nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Lustrací v registru vozidel byl jako provozovatel zjištěn žalobce. Výzvami ze dne 29. 8. 2018 byl žalobce vyzván k uhrazení částky dvakrát 500 Kč se splatností do 15 dnů od doručení výzvy, případně ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v téže lhůtě. Žalobce výzvy převzal 5. 9. 2018. Žalobce uhradil obě částky až po splatnosti ve dnech 26. 9. 2018 a 27. 9. 2018, proto mu byly vráceny. Usnesením Městského úřadu Kopřivnice ze dne 29. 1. 2019 bylo řízení ve věci obou shora popsanych přestupků odloženo, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně vydal správní orgán 8. 2. 2019 příkaz, kdy uznal žalobce vinným z přestupků jako provozovatel vozidla. Proti příkazu podal včasný odpor. V řízení o přestupcích bylo pokračováno a Městským úřadem v Kopřivnici rozhodnuto dne 24. 4. 2019; k odvolání žalobce bylo uvedené prvostupňové rozhodnutí zrušeno kvůli pochybením v doručování. Následně bylo v řízení pokračováno a Městským úřadem v Kopřivnici rozhodnuto dne 25. 7. 2019, jak výše uvedeno. Odvolání žalobce bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalobce.

10. Ze sdělení Městského úřadu v Kopřivnici č. j. 45666/2020/Kvito ze dne 9. 6. 2020 bylo zjištěno, že na ul. Záhumenní v Kopřivnici nebylo ke dni 12. 8. 2018 umístěno dopravní značení upravující nejvyšší dovolenou rychlost odchylně od obecné úpravy 50 km/h.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
12. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
13. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
14. K žalobní námitce, že nebylo dostatečně prokázáno, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost v místě, kde došlo ke spáchání obou žalobcových přestupků, soud podotýká, že již jen na základě obecné a šablonovité námitky žalobce ve spojení s naprosto nepravděpodobnou skutečností, že by měřicí zařízení bylo umístováno v úseku, kde by byla rychlost povolena vyšší než obecně povolená (50 km/h), se jevila jeho námitka jako nedůvodná. Nicméně pro odstranění jakékoli pochybnosti soud provedl navíc důkaz shora popsáním sdělením ze dne 9. 6. 2020. Na základě všech těchto skutečností nemá soud ani stín pochyb o tom, že tvrzení žalobce, že v místě, kde k přestupkům došlo, byla nejvyšší povolená rychlost 60 km/h, je lživé. Naopak má za spolehlivě prokázané, že nejvyšší dovolená rychlost byla v daném místě a čase 50 km/h. Žalobcova námitka je tak nedůvodná.
15. Žalobce dále namítal, že správní orgán neměl právo řízení vést, neboť žalobce uhradil určenou částku, přičemž nelze říci, že úhrada byla opožděná, neboť ustanovení § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu vyžaduje, aby ve výzvě bylo uvedeno „datum splatnosti určené částky“, informaci o lhůtě úhrady za naplnění tohoto zákonného požadavku žalobce nepovažuje. Soud se s takovouto interpretací zákonného textu nemůže ztotožnit. Žalobce neuvádí, jak si představuje náležité uvedení data splatnosti. Soud však je toho názoru, že datem se obecně rozumí označení určitého časového úseku (zpravidla dne) v řadě. Toto označení může být učiněno jak číselným označením dle kalendáře, tak také i jiným jednoznačným určením – například časovou vzdáleností od jiného pevně určeného dne. Druhý případ nastal i v nyní projednávaném případě. Navíc i znění samotného textu § 125h zákona o silničním provozu uvádí v odst. 3, že „určená částka je splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy“; samotný text zákona tak determinuje, jak má uvedení data splatnosti ve výzvě vypadat. Správní orgán proto nepochybil, když tento den označil v naprostém souladu s dikcí zákonného textu; žalobní námitka je tedy nedůvodná.
16. Žalobce dále namítal, že částka ve výzvě byla uvedena v příliš vysoké výši. Soud připomíná, že pokud se týče výzvy dle § 125h zákona o silničním provozu, ta není rozhodnutím a jejím zasláním ani nedochází k zahájení správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 6 As 78/2019-45); jejím účelem je

procesní ekonomie a možnost odložení věci ve prospěch přestupce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2019, č. j. 5 As 341/2018-42). Pokud na ni nezareaguje, je provedeno standardní správní řízení. Jedná se tedy o postup před zahájením správního řízení, jež je předmětem soudního přezkumu, a soud přisvědčuje žalovanému, že pro správní řízení je výše částky v této výzvě irelevantní.

17. Závěrem žalobce namítal, že nebyl naplněn materiální znak přestupku, kdy obsáhle poukázal na lepší jízdní vlastnosti svého vozidla oproti vozidlu Škoda Octavia, které bral jako průměrné vozidlo. Uvedená námitka již byla zodpovězena správními orgány obou stupňů, s nimiž se soud ztotožňuje. Opakuje, že technické parametry vozidla nejsou jedinými determinanty brzdné dráhy. Poukazuje také na to, že žalobcem zvolené srovnání jeho automobilu s jakýmsi „mediánovým“ automobilem je arbitrární, a nevychází z žádných objektivních dat, která by prokazovala, jaká vozidla jakých technických vlastností se v jaké míře pohybují na českých silnicích. Dále soud zdůrazňuje, že právní normy pracují s určitou aproximací, která umožňuje nastavit obecnou normu pro množinu konkrétních adresátů v jejich různosti. Korektiv nenaplnění materiální stránky deliktu dopadá pouze na zcela krajní situace, jak plyne z judikatury, citované správními orgány (zejména z rozsudku č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009). Nelze proto provádět hodnocení technických vlastností vozidel s rozbohem hypotetických kauzalit. Právě proto, aby individuální posuzování chování účastníků silničního provozu nebylo zatěžováno takto složitými úvahami, stanoví zákonodárce pravidla, vycházející ze zobecnění vlivů, jimiž je objekt právní úpravy dotčen. Navíc nelze za krajní považovat situaci, kdy žalobce dospěl při překročení povolené rychlosti téměř k polovině zákonného rozpětí 0-20 km/h. Správní orgány proto nepochybily, když žádné výjimečné okolnosti v daném případě neshledaly.
18. Pokud se týče nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce s rozsahem anonymizace osobních údajů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, odkazuje krajský soud na mnohá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kde bylo na námitky právního zástupce žalobce a právních zástupců poskytujících právní služby ve stejném oboru obdobným způsobem zodpovězeno – např. viz usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017-161, rozsudky ze dne 27. 3. 2019, č. j. 2 As 383/2017-46 či ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 321/2017-38.

V. Závěr a náklady řízení

19. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

[Zadejte text.]

Ostrava 11. února 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje